

Évközi 25. Vasárnap A

*Közel az Úr azokhoz, akik őt hívják,
akik hozzá kiáltanak igaz szívvel. (Zsolt 144,18)*

Olvasmány

Izajás 55,6-9

Keressétek az Urat, amíg megtaláljátok, hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a gonosz, és gondolatait a bűnös; térjen vissza az Úrhoz, mert megkönyörül rajta, Istenünkhöz, mert bőkezű a megbocsátásban. Hiszen az én gondolataim nem a ti gondolataitok, és az én útjaim nem a ti útjaitok – mondja az Úr. Igen, amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az én útjaim a ti útjaitoknál, az én gondolataim – a ti gondolataitoknál.

Szentlecke

Filippiekhez 1,20a-24.27a

Testvéreim! Nyíltan megmondom, hogy Krisztus most is, mint mindig, megdicsőül testemben, akkor is, ha élek, akkor is, ha meghalok Hiszen számomra az élet Krisztus, a halál pedig nyereség. Ha viszont tovább kell élnem, az gyümölcsöző munkát jelent.

Nem tudom tehát, mit válasszak, mert mind a kettő vonz: Szeretnék elköltözni, hogy Krisztussal legyek, mert ez mindennél jobb volna. De hogy értetek életben maradjak, arra nagyobb szükség van. Éljetek hát ti is Krisztus evangéliumához méltóan!

Evangélium

Máté 20,1-16a

Abban az időben Jézus ezt a példabeszédet mondta tanítványainak: A mennyek országa olyan, mint amikor egy gazda kora reggel kiment, hogy szőlőjébe munkásokat fogadjon. Miután napi egy dénárban megegyezett a munkásokkal, elküldte őket a szőlőjébe. A harmadik óra körül megint kiment, s látta, hogy mások is ácsorognak ott tétlenül a piactéren. Ezt mondta nekik: "Menjete ti is a szőlőmbe, és ami jár, megadom majd nektek." Azok el is mentek. Majd a hatodik és a kilencedik órában újra kiment és ugyanígy cselekedett. Kiment végül a tizenegyedik óra körül is, és újabb ácsorgókat talált. Megkérdezte tőlük: "Miért álldogáltok itt egész

nap tétlenül?" Azok ezt válaszolták: "Mert senki sem fogadott fel minket." Erre azt mondta nekik: "Menjete ti is a szőlőmbe!"

Amikor beesteledett, a szőlősgazda így szólt intézőjéhez: "Hívd össze a munkásokat, és add ki a bérüket, az utolsókra kezdve az elsőig!" Először azok jöttek tehát, akik a tizenegyedik óra körül kezdtek, és egy-egy dénárt kaptak. Amikor az elsők jöttek, azt hitték, hogy nekik többet fognak adni, de ők is csak egy-egy dénárt kaptak. Amikor átvették, zúgolódni kezdtek a gazda ellen: "Ezek az utolsók csak egy órát dolgoztak, és ugyanúgy bántál velük, mint velünk, akik a nap terhét és hevét viseltük!" Ő azonban ezt felelte az egyiküknek: "Barátom, nem vagyok igazságtalan veled. Nem egy dénárban egyeztél meg velem? Ami a tied, fogd és menj! Talán azzal, ami az enyém, nem tehetem azt, amit akarok? Vagy rossz szemmel nézed, hogy én jó vagyok?"

Elmélkedés

A munkanélküliség nem csak napjaink jelensége. Jézus idejében is szembesültek az emberek ezzel a problémával. Akiknek nem volt állandó munkájuk, minden reggel kimentek a piacra abban a reményben, hogy találnak egy gazdát, aki alkalmazza őket arra a napra mezején vagy szőlőjében. A napszámosok annyit dolgoztak amennyit kaptak.

A mai evangélium fordulópontja a példabeszéd végén található. El kell ismernünk, hogy kissé kényelmetlenül érezzük magunkat, amikor azt halljuk, hogy akik utoljára kezdtek dolgozni ugyanazt a bért kapják, mint az elsők. Igazságtalannak tűnik a gazda viselkedése, amely a szociális igazságosság legalapvetőbb szabályaiba ütközik. Ha Isten országa valóban hasonló ehhez a példabeszédhez, akkor olyan ország, amely felülmúl minden emberi alapelvet és logikát. Még erősebbé teszik a kifejezést azok a körülmények, amelyekben Jézus elmondja a példabeszédet. Azért mondja el, hogy igazolja magát azokkal a támadásokkal és szemrehányásokkal szemben, hogy többre becsüli kétes hírű és könnyelmű életet élő személyek társaságát, mint tiszteletreméltó polgárokét. Már reagált egyszer erre a szemrehányásra, amikor azt hangsúlyozta, hogy a betegeknek kell az orvos, nem az egészségeseknek. Ezzel az elbeszéléssel még egyszer megerősíti, hogy ez a cselekvésmód Isten sajátossága. "Rossz szemmel nézed, hogy én jó vagyok?" Ez az egész történet magja. A gazda szokatlan magatartására az emberi igazságosság alapelvei szerint reagálunk és elfelejtjük, hogy a nagylelkűség és a szeretet sajátos törvényeket követ. ("Ennek az utolsónak ugyanannyit akarok adni, mit neked.") Az emberi gondolkodásmód gyakran szűklátókörű ahhoz, hogy befogadja Isten felfoghatatlan szeretetét.

Néha keresztények szájából lehet hallani a következőket: "Az Egyház sem olyan már, mint volt. A közömbösöket, istenteleneket pátyolgatja és azokat, akiknek sem hatalmuk, sem jó hírük nincs, ahelyett, hogy az igazi vallásgyakorló és megingathatatlan keresztények háza lenne ...". Hála Istennek! Ez azt jelenti, hogy az Egyház végre Isten viselkedéséhez igazodik. Ha mindig a jóságnak adnák az utolsó szót és nem igazságfogalmunknak, akkor élő lenne közöttünk Isten országa.